

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 2206 tulkittava siten, että kyseiseen nimikkeeseen on luokiteltava omenatiivisteestä käymisen avulla valmistettu ”Ferm Fruit” -niminen juoma, jota käytetään myös perusjuomana muiden juomien valmistuksessa ja jonka alkoholipitoisuus on 16 tilavuusprosenttia ja joka on puhdistuksen (muun muassa ultrasuodatuksen) vaikutuksesta väriltään, hajultaan ja maultaan neutraalia ja johon ei ole lisätty tislattua alkoholia? Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 2208 tulkittava siten, että tämän kaltainen juoma on luokiteltava kyseiseen nimikkeeseen?
- 2) Onko yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 2206 tulkittava siten, että kyseiseen nimikkeeseen on luokiteltava juoma, jonka alkoholipitoisuus on 14 tilavuusprosenttia ja joka on saatu sekoittamalla edellä kysymyksessä 1 kuvattuun (perus) juomaan sokeria, aromeja, väri- ja makuaineita, sakeuttamisaineita sekä säilöntäaineita ja joka ei sisällä tislattua alkoholia? Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 2208 tulkittava siten, että tämän kaltainen juoma on luokiteltava kyseiseen nimikkeeseen?

Valitus, jonka Holcim (Romania) SA on tehnyt 1.12.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-317/12, Holcim (Romania) SA v. Euroopan komissio, 18.9.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-556/14 P)

(2015/C 065/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Holcim (Romania) SA (edustaja: asianajaja L. Arnauts)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-317/12, Holcim (Romania) SA v. Euroopan komissio, 18.9.2014 antaman tuomion
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-317/12 ja oikeudenkäyntikulut unionin tuomioistuimessa
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen.

Toissijaisesti hyväksyy kantajan vaatimukset unionin yleisessä tuomioistuimessa seuraavasti:

- SEUT 256, 268 ja 340 artiklan perusteella katsoo, että Euroopan unioni on vastuussa Euroopan komission toiminnasta, kun on kyse vahingosta, joka kantajalle aiheutui 1 000 000 päästöoikeuden varastamisesta
- velvoittaa Euroopan unionin maksamaan kantajalle varastettujen päästöoikeuksien, joita ei ole saatu takaisin lopullisen tuomion julistamispäivänä, markkina-arvon varkauspäivän markkinahinnan mukaan vuotuisine 8 prosentin korkoineen 16.11.2010 lukien
- velvoittaa näin ollen Euroopan unionin maksamaan kantajalle väliaikaisesti 1 euron summan
- velvoittaa asianosaiset sopimaan vahingonkorvauksen määrästä ja/tai velvoittaa kantajan näyttämään toteen vahinkonsa lopullisen määrän kolmen kuukauden kuluessa välituomion antamisesta
- julistaa tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi.

Ja joka tapauksessa

— velvoittaa Euroopan unionin korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— julistaa tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 280/2004/EY⁽²⁾ mukaisesta standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä 21.12.2004 annetussa asetuksessa N:o 2216/2004⁽³⁾ Euroopan komissio on ottanut käyttöön kansallisten rekisterien standardoidun järjestelmän (EU-ETS) Euroopan unionin päästöoikeuksien (EUA) (oikeus päästää tietty määrä kasvihuonekaasuja niiden vähentämistä koskevien kansainvälisten sopimusten puitteissa) myöntämisen, hankkimisen, siirtämisen ja mitätöimisen jäljittämiseksi ja varmistamiseksi. Kansalliset rekisterit yhdistää ja niitä valvoo Euroopan komissiossa rekisterin valvoja – yhteisön riippumaton tapahtumaloki (CITL).

Verkkorikolliset ovat hyökänneet useisiin EU-ETS:n kansallisiin rekistereihin. Holcim (Romania) EU-ETS-tileihin tunkeuduttiin lainvastaisesti 16.11.2010. Tietyin toimin, jotka muut kuin käyttöoikeuden haltijat toteuttivat, 1 600 000 EUA:ta siirrettiin kahdelle ulkomaiselle tilille, ja näistä saatiin takaisin vain 600 000 Romanian kansallisen rekisterin (NEPA) asiaan puuttumisen ansiosta. Tämä merkitsee noin 15 000 000 euron tappioita, koska Euroopan komission omaksuman kannan vuoksi Holcim (Romania) ei kyennyt saamaan takaisin muita varastettuja päästöoikeuksia.

Euroopan komissio kieltäytyi johdonmukaisesti (i) jäädyttämästä varastettuja päästöoikeuksia, vaikka niistä kullakin on yksilöllinen tunnistenumero ja ne ovat helposti jäljitettävissä milloin tahansa EU-ETS-järjestelmässä ja (ii) ilmaisemasta, millä tileillä ja/tai missä kansallisissa rekistereissä ne ovat, jotta Holcim voisi saattaa asian asianomaisen jäsenvaltion tai asianomaisten jäsenvaltioiden tuomioistuinten käsiteltäväksi. Euroopan komissio velvoitti niin ikään kansalliset rekisterit omaksumaan saman kannan salassapitovelvollisuuden perusteella.

Euroopan unionia vastaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan sekä SEUT 256, 268 ja 340 artiklan mukaisesti esitetty vahingonkorvausvaatimus, jonka unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi 18.9.2014 antamassaan tuomiossa, perustuu seuraaviin seikkoihin:

Ensimmäinen kanneperuste: Euroopan unionin vastuu Euroopan komission lainvastaisista päätöksistä, jotka muodostuvat

- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 280/2004/EY mukaisesta standardoidusta ja suojatusta rekisterijärjestelmästä 21.12.2004 annetun asetuksen N:o 2216/2001 10 artiklan 1 kohdan virheellisestä tulkinnasta
- ii) kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan rikkomisesta
- iii) useiden yleisten oikeusperiaatteiden (suhteellisuusperiaate, luottamuksensuojan periaate, huolellisuusvelvollisuus ja oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan omaisuuden suojaan osalta) loukkaamisesta päätettäessä olla ilmaisematta varastettujen Euroopan unionin päästöoikeuksien (EUA) sijaintia Euroopan unionin päästöoikeusjärjestelmässä (EU-ETS) tai olla sallimatta niiden ilmaiseminen.

Toinen kanneperuste: Euroopan unionin vastuu siitä, että Euroopan komissio pani virheellisesti täytäntöön direktiivin 2003/87 19 ja 20 artiklan ja asetuksen N:o 2216/2004 EU-ETS:n turvallisuuden, luottamuksellisuuden ja toiminnan kannalta.

Kolmas kanneperuste: Euroopan unionin vastuu lainvastaisista toimista, jotka vaikuttavat tiettyyn talouden toimijoiden ryhmään muihin talouden toimijoiden ryhmään nähden suhteettomasti (epätavallinen vahinko) ja jotka ylittävät niiden taloudellisten riskien rajat, jotka kuuluvat erottamattomasti asianomaisella alalla toimimiseen (erityinen vahinko), ilman että väitetyn vahingon aiheuttanutta lainsäädäntötoimea olisi perusteltu yleisellä taloudellisella edulla.

- (¹) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EYVL L 275, s. 32)
- (²) Yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi 11.2.2004 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 280/2004/EY (EUVL L 49, s. 1)
- (³) EUVL 386, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 5.12.2014 – Caner Genc v. Udlændingenævnet

(Asia C-561/14)

(2015/C 065/34)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Caner Genc

Vastaaja: Udlændingenævnet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80, joka on liitetty Euroopan talousyhteisön ja Turkin välillä Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisestä assosiaatiosta 12.9.1963 tehtyyn sopimukseen, 13 artiklassa olevaa standstill-lauseketta ja/tai 23.11.1970 tehdyn lisäpöytäkirjan, joka vahvistettiin 19.12.1972 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2760/72 (¹), 41 artiklan 1 kohdassa olevaa standstill-lauseketta tulkittava siten, että uudet ja tiukemmat edellytykset mahdollisuudelle perheen yhdistämiseen sellaisten perheenjäsenten osalta, jotka eivät ole taloudellisesti aktiivisia, taloudellisesti aktiivisten Turkin kansalaisten, jotka asuvat ja joilla on oleskelulupa jäsenvaltiossa, alaikäiset lapset mukaan lukien, kuuluvat standstill-vaatimuksen piiriin, kun otetaan huomioon
 - unionin tuomioistuimen standstill-lausekkeista omaksuma tulkinta erityisesti tuomiossa Derin (EU:C:2007:442); tuomiossa Dülger (EU:C:2912:504); tuomiossa Ziebell (EU:C:2011:809) (suuri jaosto) ja tuomiossa Demirkan (EU:C:2013:583) (suuri jaosto),
 - Ankara-sopimuksen, sellaisena kuin sitä on tulkittu erityisesti tuomiossa Ziebell ja tuomiossa Demirkan, tavoite ja sisältö, ja kun otetaan huomioon
 - se, että sopimuksessa ja siihen liitetyissä pöytäkirjoissa, päätöksissä yms., ei ole perheen yhdistämistä koskevia määräyksiä, ja
 - se, että perheen yhdistämistä silloisessa yhteisössä ja nykyisessä Euroopan unionissa on aina säännelty johdetussa oikeudessa, tällä hetkellä vapaata liikkuvuutta koskevassa direktiivissä (²) (direktiivi 2004/38/EY)?
- 2) Kysymykseen 1 vastattaessa unionin tuomioistuinta pyydetään toteamaan, sovelletaanko turkkilaisten työntekijöiden perheenjäseniin päätöksen N:o 1/80 13 artiklan nojalla jotakin johdettua oikeutta perheen yhdistämiseen sellaisten taloudellisesti aktiivisten Turkin kansalaisten, jotka asuvat ja joilla on oleskelulupa jäsenvaltiossa, perheenjäsenten osalta vai sovelletaanko tällaista oikeutta lisäpöytäkirjan 41 artiklan 1 kohdan perusteella pelkästään sellaisten turkkilaisten henkilöiden, jotka ovat itsenäisiä ammatinharjoittajia, perheenjäseniin?
- 3) Jos kysymykseen 1, kun sitä luetaan yhdessä kysymyksen 2 kanssa, vastataan myönteisesti, unionin tuomioistuinta pyydetään toteamaan, onko päätöksen N:o 1/80 13 artiklan 1 kohtaan sisältyvää standstill-lauseketta tulkittava siten, että uudet rajoitukset, jotka ovat ”perusteltavissa yleistä etua koskevalla pakottavalla syyllä [, joilla] voidaan taata laillisesti tavoitellun päämäärän toteutuminen [ja joilla ei] ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi,” ovat (sen lisäksi, mitä päätöksen N:o 1/80 14 artiklassa määrätään) laillisia?